

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Examen Theologiæ Moralis

Moure, Antonio Fernandes de

Coloniæ Agrippinæ

Cap. 11. De Sacramento Ordinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40934

DE SACRAMENTO

Ordinis.

CAPVT XI.

De Institutione, Definitione, & gradibus,
quibus constat sacramentum
Ordinis. §. I.

- 1 An Ordo sit Ecclesie Sacramentum.
- 2 Quo pacto definitur.
- 3 Quibus gradibus constat.
- 4 An prima tonsura sit gradus huius sacramenti.
- 5 An prima tonsura sit antiqua in Ecclesia.

1 **Q**VAESTIO. Estne Ordo Ecclesie Sacramentum à Christo Domino institutum? R E S P. Est sacramentum Nouæ legis à Christo Domino institutum, est de fide certum ex Conc. Flor. & Trid. sessi. 7. can. 1. & sessi. 23. & ca. 3.

2 **Q**VAEST. Quo pacto definitur? R E S P. Est signaculum, per quod spiritualis potestas circa Eucharistiæ in Missæ sacrificio tractationem Ordinato confertur. Ita Doctores communiter cum magistro in 4. d. 24. Signaculum idem est, atque signum sensibile.

3 **Q**VAEST. Quibus gradibus constat Ordinis sacramentum? R E S P. Septem: Ostiarij, Lectoris, Exorcistæ, Acoliti, Subdiaconi, Diaconi, Presbyteri. Sic enim appellantur his gradibus insigniti. Appellantur vero gradus per similitudinem, quia per eos, quasi per gradus ascenditur ad presbyteratus dignitatem. Primi quatuor horum graduum appellantur minores: reliqui appellantur maiores. capit. De eo de tempor. ordin. capit. A multis. de atat. & qualitat. ord. præsiciend. Appellantur etiam Concil. Trid. sessi. 23. ca. 11. can. 7. Ratio est, quia primi quatuor remotius

V u 2

ab Eu-

ab Eucharistia distant; reliqui propriis ad eam conueniendam accedunt. Tres item vltimi appellantur facti, qui habent continentiae votum annexum: quamuis aliquando Subdiaconatus gradus illo caruit, vt constat ex cap. *A. multus. de etat. & qualit. ord. p. r. sic. & ex ca. Nullus de stol. 21. dib.*

4 QVAEST. Nonne prima tonsura est gradus sacramenti Ordinis? RESP. Non quidem, sed praevia quaedam ad gradus dispositio requisita in ordinando, quae à Doctore iure merito appellatur quaedam ad Ordines introductio. Per eam tamen quisque ex laico fit clericus, vt docet Innocent. III. & habetur in cap. *Cum contingat de etat. & qualit. ord. p. r. sic.*

5 QVAEST. Estne antiquum in Ecclesia prius tonsuram assignare Ordinandos? RESP. Antiqua quidem: illius meminit D. Dionys. *ca. 6. de Eccles. Hierarch.* affirmatque similitudinem in crucis formam: fieri vero in coronae figuram iam ab Apostolorum temporibus, praecipue à D. Remo ostendit Rabanus *li. 2. de instit. cleric. ca. 3.* & Beda *lib. 1. de gestis Anglorum*, dicitur vero tonsura, quia in ea certissima crines ordinando tondentur.

De officiis cuiuscunque gradus Ordinum. §. 2.

I Quod sit officium cuiusque gradus.

QVAESTIO. Dic quod est officium cuiusque gradus Ordinum? RESP. Ostiarii officium est Ecclesiam ostia aperire, & claudere, ibique praesidere. Infideles, haereticos, excommunicatos, quibus interesse factis non licet è limine arcere. Quae intra Ecclesiam sunt diligenter custodire, ne surripiantur. Cimbala ad vocandum populum pulsare. Ita Doctores cum Magist. *in 4. distin. 24.* Raban *libr. 1. de institut. cleric. capi. 12.* Lectoris officium est Veteris Testamenti Lectiones clare, & distincte in Ecclesia coram populo legere. Rudimenta fidei Catechumenos docere. Exorcistae officium est manus super eorum, & Catechumenos exorcizando imponere. Ita habetur *ca. Praelectis. 25. distin.* ex D. Isidoro. Praeterea admonere populum, vt recedant, & dent locum communicantibus. Aquam deinde fundere ad porandos communicatores

municatos post Eucharistiæ sumptionem, pro abluendo ore, & reliquijs sacris deglutiendis: est autem adeo proprium exorcistæ exorcizare, vt nullus, qui hoc gradu careat, possit exorcizare. Ita cautum est in Concil. Laodicensi *capit. 26.* & refertur *capit. Non oportet. 69. distinct.* Acoliti officium est lumen deferre cum Euangelium legitur. Ampullas cum aqua, & vino Subdiacono offerre. Sacrificio Missæ ministrare. Ita habet Romanum Pontificale. Subdiaconi officium est calicem, & patenam ad altare Christi deferre, & Diaconis tradere, eisque ministrare vireolum cum aqua. Aquam manibus præbere Episcopis, presbyteris, & Diaconis offerre lineum ad abstergendas manus. Ita D. Isidorus citatus, *cap. Praelectis 25. distinct.* Tradit Magist. sente. in 4. *distinct. 24.* Addit etiam Pontificale Romanum illius officium esse pallas altaris, & corporalis abluere. Diaconi officium est, sacerdotibus assistere, & ministrare in omnibus, quæ aguntur in sacramentis. Componere mensam Domini, atq; vestire altare. Crucem ferre. Prædicare Euangelium populo. Ita Isidorus relatus *cap. Praelectis 25. dist.* Sed de his latius Gratian. *ca. D. i. con. Ecclesia. d. 39.* Presbyteri officium docet Isidor. loco citato his verbis. *Ad presbyterum pertinet sacrificium corporis, & sanguinis Domini in altari Dei conficere. Orationes dicere, & benedicere dona Dei. Pertinet etiam ad presbyterum ministrare quatuor sacramenta, Baptismum, scilicet, Pœnitentiam, Eucharistiam, & Extremam unctionem. Tonsuratus non habet in Ecclesia proprium officium, sed tantum reputatur aptus ad suscipiendos ordines.* Ita D. Thom. in *Addit. qu. 40. ar. 2. cx D. Dionys. ca. 6. de eccles. Hierarch.*

An omnes hi septem gradus, seu septem Ordines, sint sacramentum Ordinis. §. 3.

I An omnes gradus sint partes sacramenti Ordinis.

QVÆSTIO. Habentne omnes hi Ordines tam minores, quam maiores rationem sacramenti suntne vnum sacramentum Ordinis? R E S P. Discrepans est admodum hac in re doctorum sententia. Durand. in 4. d. 24. *quæst. 2.* solum sacerdotium dicit esse sacramentum,

V u 3

reli-

reliquos vero Ordines appellat sacramentalia, hoc est ritus, & ceremonias ad digne accedendum illuc. Secutus est Caiet. *tom. 1. Opusc.* cum ait Diaconatus gradum esse institutum humanum. Secutus est etiam Vilius quo ad Ordines minores in *summ. numer. 209.* & de preestitate *ecclesiast. question. 3. prop. 4. Caietan. capit. Distinct. 1. distinct. Magister in 4. dist. 24.* dum asserunt minores ordines non fuisse in usu apud primitivam Ecclesiam extra Urbanum Papam, quem citat Gratian. *capit. Nullus Episc. 60. dist. tenet Castro de iust. har. pun. ca. 2. Socin. d. 24. qu. 1. art. 4. Nau. in sum. ca. 2. nu. 18. Mich. Medina continentia sacerdot. lib. 1. cap. 17. & 45.* Dico tamen primum De fide est, Ordinem sacerdotij esse sacramentum Nouæ Legis. Ita omnium Catholicorum sensus, Dico secundum. Opinio Durand. adhuc non est ab Ecclesiastica. Ratio est, quia non extrat talis damnatio. Dico tertium. Usus horum septem graduum non est nouus, sed iam habebatur in tempore Apostolorum: Ita Clem. Papa lib. 1. *constit. D. Ignatius epist. ad Antiochen. D. Cyprian. lib. 1. cap. 5. & lib. 4. epist. 5. & lib. 5. epist. 14.* Cornel. Pap. *epist. ad Fabianum* vt refert Euseb. *lib. 6. histor. Ecclesi. ca. 33.* Fabian. Papa refert idem Euseb. *lib. 3. hist. ca. 23.* Conc. Laodiceense. *Carthag. 4. can. 2.* Dico quartum. Securius est in fide, et omnino probabilibus asserere non solum sacerdotum, sed reliquos sex Ordines esse sacramentum Nouæ Legis à Christo Domino institutum. Ita Diu. Thomas. *Dist. 1. quintum* Ex his ordinibus septem, & gradibus cohibetur vnum, idemque Ordinis sacramentum: quemadmodum ex duabus consecrationibus panis, ac vini conficitur vnum, idemque sacramentum Eucharistia. Ita omnes proxime citati Auctores,

De reliquis Ecclesiæ statibus, hoc est Episcopis, Archiepiscopis, Prælatibus, Patriarchis, Cardinalibus,
Papa. §. 4.

An Prælatia Ecclesiastica sint partes sacramentorum Ordinis.

2 Quomodo differant inter se.

3 Quantum extenditur cuiusque potestas Ordinis.

4 Quantum extenditur cuiusque potestas iurisdictionis.

5 Vnde Prælati Ecclesiastici acceperint distincta nomina.

6 De Cardinalibus.

7 Quod est Cardinalium munus in Ecclesia.

8 Cur Cardinales induantur purpura.

1 **Q**VAESTIO. Suntne hi gradus, seu status Ecclesie distincti Ordines ab Ordine Sacerdotij, ac proinde distincta Sacramenta Ordinis? RESP. Minime: sed est unum, idemque sacramentum (excipe Cardinalatum, ut ita dicam) perfectius in Papa, ac reliquis nominatis, imperfectius in simplici quouis sacerdote. Character enim, qui in sacerdotio, semel imprimitur, extenditur in reliquis, tum quo ad potestatem Ordinis, tum quo ad potestatem iurisdictionis. Ita Doctores communiter, & Diu. Thom. in *Addit. question. 40. artic. 5.* & Anacletus Papa *epist. 1.* & D. Gregor. ut habetur *capit. Decretis. 21. dist.* Vtrum vero Episcopalis consecratio appellanda sit sacramentum, est quaestio; de nomine, cum constet, quid dicendum sit de re. Negat quidem D. Thom. in *Addit. qua. 40. artic. 5.* Affirmant tamen Durand. in *4. dist. 24. quest. 6.* Gab. *qua. 1. art. 3. prop. 3.* Scot. *qua. unica. art. 2.* Pal. *quest. 7. num. 16.* Maior. *qu. 1. Palat. disp. 2.* Caiet. *tom. 1. opus. tract. 12.* Pet. Sot. *lect. 4. de sacr. Ord.* constat ex D. Paul. *1. Tim. 4. & 2. Tim. 1.*

2 **Q**VAEST. In quo differunt Papa, Patriarcha, Prælati, Archiepiscopi, Episcopi? RESP. Dico primum. In ordinis potestate omnes sunt æquales. Ideo nullum omnino actum Ordinis exercere valet Papa, quem quivis Episcopus valide exercere non possit. Ita cum communi Sot. in *4. dist. 24. qu. 2. art. 4.* Couar. *lib. 1. Resol. capit. 10. nu. 8.* Hanc ob rem quamvis aliæ sint atque aliæ externæ ceremoniæ iuxta maiorem, minoremve dignitatem, tamen essentialis

V u 4

confe-

consecratio est eadem, vt videre est in Rituali Pontificio. Dico secundum. In potestate iurisdictionis valde, & multum differunt inter se.

3 QVÆST. *Ad quos actus extenditur potestas Ordinum Papa, & Episcopis supra simplices sacerdotes?* R E S P. Extenditur ad conferenda sacramenta Ordinis, & confirmationis. Ita Concil. Trid. sessi. 25. ca. 4. can. 6. & 7. Hanc extensionem characteris excipiunt in ipsa essentiali consecratione iure diuino à Christo Domino instituto. In contrarium ex locis Conc. allatis, & ex Epiphani. lib. 3. de heres. 75. D. Damasc. epist. 4. Concil. Antiochen. can. 10. Leto. Papa epist. 88.

4 QVÆST. *Ad quos actus extenditur potestas iurisdictionis in Papa supra reliquos Episcopos, & in Episcopis supra sacerdotes tantum?* R E S P. Ad ferendas censuras, ad distinguendos terminos Episcopatum, & parochiarum, ad delegandam potestatem Ordinis ad creandos Ecclesiasticos magistratus, & dignitates, & similia, quæ legum esset, & exorsum hic recensere. Papæ quidem potestas super vniuersum orbem, Reliquorum vero supra singulorum subditos tantum, vt iure optimo dicere possumus, quod alius cecinit. *Regum potestas in propriis populis. Reges in ipsos imperium est Iouis.* Hæc tamen omnia sunt intelligenda iuxta consuetudinem ab Ecclesia receptam, arctius, vel latius hanc iurisdictionis potestatem, aut minus, vel latius hanc iurisdictionis potestatem contrahentis, vel demittentis, quæ quidem consuetudo, cum locis, ac tempore sæpe mutetur, hic certo afferri nequit, sed oportet loco, ac tempori inseruire, ac parere.

5 QVÆST. *In quo differunt hæc dignitates?* R E S P. potestatis nomen solum, & hanc intensionem iurisdictionum, quæ quidem significatur ornamentorum numero, quibus in consecratione huiusmodi prælati insigniuntur. Appellata vero fuerunt hæc nomina ab ipso D. Petro, & reliquis Apostolis, cum similes prælatos in hac, vel illa ciuitate creabant, ad similitudinē gentilium. Nam cum gentes suos sacrificos appellarent, flamines, & archiflamines pro maiori, minori ve potestate concessa. Ita D. Petrus, & reliqui Apostoli in creandis sacerdotibus similia imponebant nomina. Ita tradit D. Clem. epist. 1. ad Iacobum refertur c. 10. illis 80. dist.

6 QVÆST.

6 QVAEST. *Quid censet de Cardinalium dignitate?* RESP. Dico primum. Cardinalium dignitas non est Ecclesiae ordo, à Christo Domino institutus. Sed est dignitas ex humano instituto creata. Hæc conclusio est contra Anchar. *lib. de potest. Eccles.* Tur rec. *lib. 1. de sum. Eccles. c. 80.* D. Ant. 3. *p. tit. 21. c. 1. §. 2.* Sylu. *verb. Card.* Eam tamen probat Sot. *in 4. d. 24. q. 2. art. 4.* Ledesm. 2. 4. *q. 41. a. 6.* Dico secundum. Vocabulum, Cardinales, antiquum est. Ita locutus est Sylu. Papa anno Domini 345, ut constat ex *cap. Presul. 2. qu. 5.* vbi Sum. Pontifex statuit, ut presbyter Cardinalis non deponatur, nisi conuictus à sexaginta quatuor testibus. Diaconus autem Cardinalis non nisi conuictus à viginti septē. Meminit huius nominis Pōtius Papa XII. post D. Petrum, ut patet ex eius vita anno Domini 231. Meminit Nicolaus XI. *cap. In nomine Domini 28. distin.* Dico tertium. Cardinalium dignitas olim multo minoris fuit æstimationis apud homines episcopali dignitate. Constat ex *cap. Presul. 2. qu. 2.* nunc vero infra summum Pontificem maior apud homines æstimatur. Ratio huius æstimationis est, quia ex ijs solis eligitur Papa. Et ij tantummodo in Papæ electione suffragantur. Ita statutum est *cap. Licet c. ap. Vbi periculum de elect.* qua de re Sylu. *verb. electio.*

7 QVAEST. *Quod est Cardinalium munus in Ecclesia?* RESP. Assistere Romano Pontifici, & Ecclesiae negotijs. Ita decreuit Conc. Lateranense sub Leone X. Adeo ut in gubernanda Ecclesia agnoscant multi Auctores vniorem identitatis. Ita agnouit Ioan. Andr. *cap. Requisisti.* Franc. *ca. 1. de offic. delegati.*

8 QVAEST. *Quid sibi vult eorum indumentum rubrum?* RESP. Significat defensionem fidei, quam iurant in sua creatione se fortiter defensores, etiam cum sanguinis, ac vitæ profusione. Quam ceremoniam decreuit Innoc. IV. in Conc. Lugdunens. anno Domini. 1243. Qua de re D. Anton. 3. *p. tit. 21. cap. 1. 2. 3.* Platina, *in vita eiusdem Pontificis Gabr. lib. 4. chronographi pag. 385.*

De materia, & forma Sacramenti
Ordinis. §. 5.

V u 5

I Quo

I Quæ est materia sacramenti Ordinis.

2 Quæ est illius forma.

QVAESTIO. Quæ est materia sacramenti Ordinis.
 RESP. Immerito dubitavit Victor. in sum. tractat.
 Ord. sac. num. 110. & Ledelm. 2. 4. q. 36. ar. 5. an in
 hoc sacramento sit vera materia, & vera forma. Affir-
 mandum tamen indubitanter est dari in hoc sacramen-
 to veram materiam, & formam. Ita Conc. Trid. sess. 14. c. 1.
 Conc. Floren. Dico igitur primum. Materia in sacerdotio
 est porrectio calicis cum vino, & porrectio patenæ cum
 pane. Ita Conc. Trid. & Flor. Hæc propositio ita certa est
 ex Conc. ut erroneum sit, & pene hereticum eam negare.
 Est præterea materia partialis sacerdotii impositio ma-
 nuum Episcopi super ordinatum: & ideo materia tota-
 lis huius Ordinis ex duabus partialiter constat. Non
 & affirmat Scot. in 4. d. 24. q. unica. Gab. q. 1. ar. 1. Minor.
 q. 1. Arm. ver. ordo n. 3. Panor. cap. finali. de sac. non. inter
 contra Syl. ordo 2. n. 4. Angel. n. 7. Sor. in 4. d. 24. q. 1. ar. 4.
 Probatut tamen conclusio ratione: Nam per impositio-
 nem manuum Episcopi confertur sacerdoti gratia, ut
 firmat D. Thom. in Add. q. 37. ar. 4. exponens illa verba
 Noli negligere gratiam. Quod aperte indicat D. Paulus
 & 2. Tim. 1. indicatque Concil. Trid. loco citato. Cum ergo
 non conferatur gratia sanctificans ex vi sacramenti, nisi
 per id, quod vel materiam, vel formam rationem habet, ma-
 nifeste colligitur hanc manuum impositionem esse par-
 tialem materiam huius sacramenti Ordinis. Materia
 Diaconatus est porrectio libri Evangeliorum. Non per-
 tinet vero ad hanc materiam impositio dexteræ super
 Diaconi caput. Materia subdiaconatus est calicis vacui
 cum patena vacua traditio. Non pertinet vero ad hanc
 materiam traditio libri Epistolarum. Materia gradus A-
 colitorum est traditio candelabri cum cereo extincto, &
 traditio vrceoli vacui. Dubitant Auctores, quæ harum
 duarum traditionum sit propria materia huius gradus.
 Richar. in 4. dist. 24. quest. 3. artic. 5. ait esse solam por-
 rectionem candelabri. D. Thom. in Add. quest. 37. art. 1. ad
 2. & Palud. in 4. d. 24. q. 3. ar. 3. ait esse solam porrectio-
 nem vrceoli. Dico tamen utramque porrectionem esse
 veram.

veram, & totalem materiam. Ita conc Carth. 4. Materia gradus Exorcistæ est traditio libri sacrarum lectionum. Ostiarij gradus materia est traditio clauium. Ita Doctores communiter, quam doctrinam colligunt ex Conc. Florentino.

2. *QVÆST. Quæ est forma sacramenti Ordinis?* RESP. Quoniam tot sunt formæ in hoc sacramento, quot materiæ, materiæ vero tot sunt, quot gradus, imo in Sacerdotio, & in gradu Acolitorum duplex est materia partialis, vt in superiori puncto dixi, multiplices item sunt formæ. Quoniam vero huiusmodi formæ habentur in Romano Pontificali, pertinentque ad Episcopos ministros solos huius sacramenti, ne grauemus lectorem superflua lectione, si tibi placet, iis recitandis superseceamus, sitque satis nostro instituto materias assignare, ex quarum ractione, quæ ad omnes ordinandos pertinet collatio huius sacramenti.

De actu, in quo fit huius sacramenti
collatio, & characteris im-
pressio. §. 6.

I In cuius rei actu consistit materia sacramenti
Ordinis.

1. *QVÆSTIO. Vnum rogo, ut dicas, in cuius rei actu collatio fit huius sacramenti, & impressio characteris?*
RESP. Vnum dicerem, & sufficeret. Collocatur in ractione materiæ porrectæ, sed vt res maneat clarior, repetam materiam in vnoquoque ordine porrectam. Ostiarij igitur character imprimitur in ractione clauium. Lectoris character in ractione libri sacrarum lectionum. Exorcistæ character in ractione candelabri cum cereo, & vrceoli vacui. Subdiaconi character imprimitur in ractione calicis vacui, & patenæ. Diaconi character in ractione libri Euangeliorum, Presbyteri character in ractione calicis in quo est vinum: & patenæ cum hostia: probabilius tamen est, vt necesse sit simul pa-

renam, & hostiam super positam attingere. Hoc magis
 pere attendendum, nisi enim supradictæ materię
 gantur, non suscipitur hoc sacramentum, nec fit in
 ho characteris.

De ministro, & effectu sacramenti Ordinis, insuper de dispositione, qua quis accedere debet ad illud. §. 7.

- 1 Quis est minister huius sacramenti.
- 2 Quis est effectus huius sacramenti.
- 3 De effectu gratiæ collatæ in sacerdotio: & potestate Ordinis.
- 4 De dispositione necessaria ad suscipiendum ordinis sacramentum.

1 **Q**UÆSTIO. Quis est minister huius sacramenti? R. Solus Episcopus. Ita Damasus Papa epist. 4. cum communi Ecclesiæ sensu.

2 **Q**UÆST. Quis est effectus huius sacramenti? R. Duplex. Primus gratia sanctificans, est certa ex communi doctrina sacramentorum, & est veritas inter catholicos sine controuersia, Secundus, character. Ita omnes Doctores.

3 **Q**UÆST. Quoniam dixisti in sacerdotio duplicem esse materiam, duplicem etiam formam: ex vi autem sacramenti secundum certam doctrinam confertur gratia per unam tantum formam, & materiam. Rogo quos effectus habeat gratia in sacerdotij gradu per duplicem illam materiam, & formam? Rogo etiam an datur diuersa potestas ordinis? R. et sp. Datur noua gratia ad recte nouam potestatem administrandam. Itaque per calicis cum vino, & patenæ cum pane porrectionem datur potestas ad Christi corpus consecrandum. Per impositionem manuum datur potestas ad absoluedum à peccatis. Et ideo si sacerdos cum sola prima materia, & forma ordinetur, solam habet potestatem ad corpus, & sanguinem consecrandum, non vero ad sacra-

mea.

mentaliter à peccatis absoluendum. Ita Sot. in 4. d. 24. q. 1. art. 4. Non tamen imprimuntur diuersi characteres, sed prior impressus extenditur ad maiorem potestatem.

Dubitant Auctores, an minoribus gradibus imprimatur character. Dico tamen. Securius est in fide, & omnino probabilius non solum in diaconatus ordinatione, sed etiam in primis quatuor gradibus conferri characterem. Hæc conclusio manifeste infertur ex superiori doctrina tradita, vbi ostendi securius esse in fide, & omnino probabilius asserere hos omnes gradus esse sacramentum Ordinis. Igitur nec de infusione gratiæ, nec de impressione characteris per hos gradus, modo quidem licet dubitare. Ita D. Thom. in *Add. q. 36. art. 4.* Palud. & Sot. *locis supra citatis.*

4. QVÆST. *Qua dispositione quis accedere tenetur sacramentum Ordinis suscipiendum?* R. E. SP. Tenetur accedere in gratia. Ratio est, quia per hos omnes gradus confertur gratia: accedere autem cum obice ad gratiam est peccatum graue; ergo qui accedit ad suscipiendum aliquem Ordinem, tenetur accedere in gratia. Dubitant vero nonnulli, an teneatur accedere ieiunus. Dico tamen non teneri ratione ipsius sacramenti quia de præcisa ratione sacramenti, non est, vt accedat quisquam ieiunus ad illud suscipiendum, vt patet in Baptismo, Confirmatione, Pœnitentia, Matrimonio; igitur si non obstat susceptio Eucharistiæ, quæ quidem præcipitur subdiaconis, diaconis, ac presbyteris: reliqui suscepturi alios ordines ieiunus accedere non tenentur.

DE HORTIS CANONICIS, seu diurno officio sacerdotum.

CAPVT XII.

De definitione, & diuisione diuini officii. §. I.

1 Quo